

ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ගැසට් පත්‍රය

අති විශේෂ

අංක 1583/18 - 2009 ජනවාරි 08 වැනි බ්‍රහස්පතින්දා - 2009.01.08

(ආණ්ඩුවේ බලයපිට ප්‍රසිද්ධ කරන ලදී)

I වැනි කොටස: (I) වැනි ඡේදය - සාමාන්‍ය

ආණ්ඩුවේ නිවේදන

මගේ අංකය : ටී 23/කො/68/2002.

කාර්මික ආරවුල් පනත 131 වන අධිකාරය

131 වන අධිකාරය වන සංශෝධිත කාර්මික ආරවුල් පනතේ 4 (1) වගන්තිය යටතේ අංක 1324/8 - 2004.01.21 දින ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ අති විශේෂ ගැසට් පත්‍රයේ ප්‍රසිද්ධ කරන ලද 2004.01.09 දින දරන නියෝගයෙන් අංගොඩ, ගොතටුව, කපුගහවත්ත, අංක 83/ඒ, ඒ. ඩී. අලස් මහතා සහ බත්තරමුල්ල, රොබට් ගුණවර්ධන මාවතේ අංක 59, බස්නාහිර පළාත් මාර්ගස්ථ මගී ප්‍රවාහන අධිකාරිය අතර පවත්නා කාර්මික ආරවුල බේරුම්කිරීමෙන් සමථයකට පත්කිරීම සඳහා යොමුකරන ලදුව, බේරුම්කරු විසින් මා වෙත එවා ඇති ප්‍රදානය එම පනතේ 18 (1) වගන්තිය යටතේ මෙයින් ප්‍රකාශයට පත් කරනු ලැබේ.

ඩබ්ලිව්. ජේ. එල්. යූ. විජයවීර,
කම්කරු කොමසාරිස් ජනරාල්.

2008 දෙසැම්බර් මස 23 වැනි දින,
කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව,
කම්කරු මහලේකම් කාර්යාලය,
කොළඹ 05.

කොළඹ කාර්මික අධිකරණයේ දී ය.

යොමු අංකය : T 23/Co/68/2002.

බේරුම්කරු : කේ. ඒ. ඩී. බී. කරුණාරත්න මහතා ඉදිරිපිට දී,

ඒ. ඩී. අලස්,
අංක 83/ඒ, කපුගහවත්ත,
ගොතටුව,
අංගොඩ.

සේවකයා.....

නඩු අංකය : ඒ 3025

සහ

බස්නාහිර පළාත් මාර්ගස්ථ මගී
ප්‍රවාහන අධිකාරිය,
අංක 59,
රොබට් ගුණවර්ධන මාවත,
බත්තරමුල්ල.

සේවායෝජක.....

අතර පවත්නා කාර්මික ආරවුල සම්බන්ධයෙන් කරුණු ලබන

ප්‍රදානය යි

වර්ෂ 1957 අංක 14 හා 1957 අංක 62 සහ 1962 අංක 4 සහ 1968 අංක 39 (1968 අංක 37 දරන කාර්මික ආරවුල් (විශේෂ ප්‍රතිපාදන) පනත සමග කියැවෙන) දරන පනත් වලින් සංශෝධිත වූ ලංකාවේ ව්‍යවස්ථාපිත අණපනත් වල 131 වන පරිච්ඡේදය (1956 ප්‍රතිසංශෝධිත මුද්‍රණය) වන කාර්මික ආරවුල් පනතේ 4 (1) වන වගන්තියෙන් ගරු රැකිරීම් සහ කම්කරු ඇමතිතුමන් වෙත පැවරී ඇති බලතල අනුව ඉහත සඳහන් කළ පාර්ශ්වකරුවන් අතර පවත්නා එකී ආරවුල බේරුම් කිරීමෙන් සමථයකට පත් කිරීම සඳහා 2004 ජනවාරි මස 09 වැනි දින දරන නියෝගයෙන් මා පත් කරනු ලැබ, මා වෙත යොමුකර ඇත.

තවද, කම්කරු කොමසාරිස්වරයා 2003 දෙසැම්බර් 31 වැනි දිනැති ලිපියෙහි සඳහන් වී තිබෙන ආකාරයේ එකී පාර්ශ්වකරුවන් අතර ඇති කාර්මික ආරාධුලට හේතු වී පවත්නා කාරණය වනුයේ “ බස්නාහිර පළාත් මාර්ගස්ථ මගී ප්‍රවාහන අධිකාරිය විසින් එම අධිකාරිය යටතේ මාර්ග පරීක්ෂක VI ශ්‍රේණියේ සේවය කරන ඒ. ඩී. අලස් මහතාට එම අධිකාරියේ සමාන ශ්‍රේණියේ පත්වීම් ලැබූ අනිකුත් නිලධාරීන්ට ලබා දී ඇති පහත සඳහන් වැටුප් පරිමාණයන්, හිඟ වැටුප් සමඟ ලබානොදීම යුක්ති සහගත ද යන්න හා නොඑසේනම් ඔහුට කුමන සහනයක් ද හිමි ද යන්න පිළිබඳ වේ.

1. 1995 අප්‍රේල් මාසයේ සිට ලැබිය යුතු රු. 3,300/ ක මාසික වැටුප් පරිමාණය.
2. 1997 අංක 2/97 දරන රාජ්‍ය පරිපාලන චක්‍රලේඛය පරිදි වැටුප් පරිවර්තනය කිරීමේ දී 1996.12.31 දින වන විට ලබමින් සිටි බවට සැලකූ රු. 4320/ ක මාසික වැටුප් පරිමාණය.
3. ඉහත චක්‍රලේඛය පරිදි 1998.01.01 සිට ලැබිය යුතු රු. 5,420 ක මාසික වැටුප් පරිමාණය හා
4. 2003.01.01 දින සිට ලැබිය යුතු රු. 6,030ක් මාසික වැටුප් පරිමාණය ” යනුවෙන් කම්කරු කොමසාරිස්වරයා විසින් 2003 දෙසැම්බර් මස 31 වැනිදා ඔහුගේ ලිපියෙන් මා වෙත දැනුම් දී ඇත.

1987 දිනමිණ පත්‍රයේ දැන්වීමක් අනුව මේ සේවකයාත් ගුණතිලකත් යන අය සම්මුඛ පරීක්ෂණයට කැඳවා එයින් සමත්වීම හේතු කොටගෙන එහි මාර්ග පරීක්ෂකවරුන් ලෙස බඳවා ගන්නා ලදී. එම A2 යනු ඒ පත්වීමේ ලිපියයි. A2 පත්වීම අනුව පත්වීම ක්‍රියාත්මක වන්නේ 1987.03.09 සිට වන අතර වැටුප් පරිමාණය වාර්ෂිකව රු. 9,600-12x 5 - 11,400ක් විය. A2 ලිපියට අත්සන් තැබූ ඒ. එච්. හේමසිරි එනම්, ගම්පහ දිස්ත්‍රික්කයේ පෞද්ගලික බස් ධාවකයින්ගේ සමිතියේ ලේකම් විසින් සාක්ෂි දෙමින් එහි අන්තර්ගතය සනාථ කර ඇත. එසේම A2 ලිපියේ අත්සන් ලබා ඇති සමිතියේ එවකට සිටි සභාපතිවරයා ද සාක්ෂි දෙමින් එහි අන්තර්ගතය සනාථ කර ඇත.

තවද, බස්නාහිර පළාත් මාර්ගස්ථ මගී ප්‍රවාහන අධිකාරියේ දී වෙනම පත්වීම් ලබා දී ඇත. එය 1992.11.01 දිනැති A3 ය. එයින් එයට අදාළ ශ්‍රේණිය පරීක්ෂණ නිලධාරී II වැනි ශ්‍රේණියයි. (පිටුව 29) මෙවන් ලිපි පී. ඩී. ජී. වික්‍රමරත්න සහ ජී. ටී. එල්. විතානගේ යන දෙදෙනාටත් ලබා දී ඇත.

සේවකයාගේ ඉල්ලීම සාධාරණ යැයි පිළිගෙන ඔහුගේ වැටුප් විෂමතාවය ඉවත් කර නියමිත වැටුපෙහි පිහිටුවා හිඟ වැටුප් ගෙවන ලෙසට සහකාර කම්කරු කොමසාරිස්තුමා විසින් තීරණයක් දී ඇති බවත්, පවසමින් එම තීරණය ක්‍රියාත්මක කරන මෙන් කාර්මික අධිකරණයෙන් සේවකයා අයැද ඇත. (සේවක අලස් විසින් අධිකරණය වෙත සපයා ඇති 2004.01.30 දිනැති ඔහුගේ ප්‍රාර්ථික ප්‍රකාශයෙහි ඒ බව දක්වා ඇත.)

2004.03.11 දිනැතිව බස්නාහිර පළාතේ මාර්ගස්ථ මගී ප්‍රවාහන අධිකාරිය විසින් කාර්මික අධිකරණය වෙත එවා ඇති ලිපියෙහි සඳහන්ව ඇත්තේ, අනෙකුත් කරුණු අතර, “ 1995.01.01 දින සිට ක්‍රියාත්මක කරන ලද වැටුප් විෂමතාවය ඉවත් කිරීමට හිමිකම් ලැබුණේ 1992.05.05 දින පත්වීම් ලද සේවකයන්ට පමණි. ඒ අනුව, එම දිනයෙන් පසු දිනක පත්වීම් ලද කිසිම සේවකයෙකුට එයින් වැටුප් වැඩිමක් ලැබී නොමැත ”. යනුවෙන් ය.

සේවායෝජකයින් ගන්නා ස්ථාවරය මෙය නම් මේ සේවකයාට 1992.05.05 වැනි දින පත්වීම ලැබීමට නොහැකි වූයේ කුමන හේතුවක් ද නිසාද යන්න ගැන සොයා බැලිය යුතුව තිබෙන බව මම තීරණය කරමි.

තවද, සේවකයා විසින් ඉදිරිපත් කර ඇති 2004.03.17 වැනි දිනැති ප්‍රති උත්තරයේ 6 වැනි ඡේදයේ ඔහු නගා ඇත්තේ, 1992.05.12 වැනි දින ඔහුට පත්වීමේ දිනය යොදා ඇත්තේ සේවායෝජක විසින් වුවමනාවෙන්ම බවය.

පළමුවෙන් සාක්ෂි දීමට සේවකයා කැඳවනු ලැබීය. ඔහු මුලදී ගම්පහ දිස්ත්‍රික්කයේ, බස්රථ ධාවකයන්ගේ සමිතියේ සේවය කළබවත් බස්නාහිර පළාත් මාර්ගස්ථ මගී ප්‍රවාහන අධිකාරියේ සේවයට අන්තර්ග්‍රහණය කළාට පසුව එම අධිකාරිය විසින් වෙනම පත්වීමක් ඔහුට පිරිනමන ලද බවත් පැවසීය. ඔහු සමග බස්රථ ධාවකයන්ගේ සමිතියේ සේවය කළා වූ පී. ඩී. පී.ජී. වික්‍රමරත්න සහ ජී.ටී.එල්. විතානගේ යන අයවලුන්ට ද වැටුප් විෂමතාවයක් ඇති වූ බව පැවසීය.

A3 යනු ඔහුට දෙන ලද පත්වීමේ ලිපියයි. එහි දිනය 1992.11.01 වේ.

A4 යනු 1992 මැයි 12 වැනිදා ගම්පහ දිස්ත්‍රික්කයේ, පෞද්ගලික බස්රථ ධාවකයන්ගේ සමිතිය විසින් දෙන ලදී.

එකී වික්‍රමරත්න සහ විතානගේ යන දෙදෙනාද එකී සමිතිය යටතේ සේවය කළා වූ මාර්ග පරීක්ෂකවරු වූහ. A3 පත්වීමේ ලිපියට සමාන ලිපි වික්‍රමරත්නටත් විතානගේටත් නිකුත් කර ඇති බව පවසමින් ඒවා පිළිවෙලින් A6 හා A7 ලෙස ලකුණු කරන ලදී.

A2 පත්වීමේ ලිපියේ හැටියට සේවකයා පත්කරනු ලැබ ඇත්තේ 1987.03.09 වැනිදා සිට බවත් ඔහුව වාර්ෂිකව රු. 9,600 - 12 x 5 - 11,400 යන වැටුප් පරිමාණය මත තබන ලද බවත් පැහැදිලි වේ.

ඔහු බස්නාහිර පළාත් මාර්ගස්ථ මගී ප්‍රවාහන අධිකාරියට අන්තර්ග්‍රහණය කිරීමේදී වැටුප පිළිබඳ විෂමතාවක් සිදුවූ බව පවසමින් A3 යනුවෙන් ඔහුට දෙන ලද පත්වීමේ ලිපිය අනුව ඔහුව පරීක්ෂණ නිලධාරී II වැනි ශ්‍රේණියට පත්කරනු ලැබ ඔහුට 1987 දී දෙන ලද වැටුපම 1992 දී ද දුන් බවත් පැවසීය.

A2 පත්වීමේ ලිපිය අත්සන් කළා වූ ගම්පහ දිස්ත්‍රික් පෞද්ගලික බස් ධාවකයින්ගේ සමිතියේ ලේකම් හේමසිරි ද එහි සභාපති වූ ජයරත්න ද සාක්ෂි දෙමින් A2 පත්වීමේ ලිපිය ඔවුන් විසින් මේ නඩුවේ ඉල්ලුම්කරු වන අලස්ට දුන් බව පැවසූහ.

පෙර කී වික්‍රමරත්න ද විතානගේ ද යන දෙදෙනා මාර්ගස්ථ මගී ප්‍රවාහන අධිකාරියට අන්තර්ග්‍රහණය කරන ලද්දේ තමා මෙන්ම පරීක්ෂණ නිලධාරී II වැනි ශ්‍රේණියට බව සේවකයා ඔහුගේ සාක්ෂියේදී පවසා ඇත. A3 ලිපියේ සඳහන් කර ඇති පරිදි ද වික්‍රමරත්නගේ A6 ලෙස ලකුණු කර ඇති ඔහුගේ පත්විමේ ලිපියෙහිද A7 ලෙස ලකුණු කර ඇති විතානගේ පත්විමේ ලිපියේද වැටුප් පරිමාණය වශයෙන් සඳහන් වන්නේ රු. 19,680 - 9 x 480 - 8 x 600 - 28,800 ලෙස ය.

එහෙත්, වික්‍රමරත්නගේ සහ විතානගේ යන දෙදෙනාගේ වැටුප 1995 අප්‍රේල් මාසයේ දී ගුණකිලකගේ වැටුපට සමාන කළ නමුත් මේ නඩුවේ ඉල්ලුම්කරු වන අලස්ගේ වැටුප ගුණකිලකගේ වැටුපට සමාන නොකළ බව අලස් සිය සාක්ෂියේදී පවසා ඇත. (2004.11.12 වැනිදා සාක්ෂි සටහන්වල 07 සහ 08 පිටු බලන්න).

තවදුරටත් සාක්ෂි දෙමින් අලස් හෙලිදරව් කළේ 1996.12.31 වැනි දිනට වික්‍රමරත්නට සහ විතානගේට A8 හා A8(a) ලිපි පරිදි දුන් වැටුප රු. 3,300 ක් වූ බවත් එහෙත් අලස්ගේ වැටුප රු. 2,970 ක්ව තිබූ බවත්ය. (2004.11.12 වැනි දා සාක්ෂි සටහන්වල පිටුව 11 බලන්න).

තවද විතානගේ පත්විමේ ලිපියේ සටහන් වී තිබුණේ 1992.06.04 වැනි දිනය බවත් වික්‍රමරත්නගේ පත්විමේ ලිපියේ සටහන් වී තිබුණේ 1992.05.05 බවත් ඉල්ලුම්කරුගේ සාක්ෂියේදී ප්‍රකාශ කර ඇත. ඉල්ලුම්කරුගේ පත්විමේ ලිපියෙහි දිනය වශයෙන් 1992.05.12 යොදා ඇත. කෙසේ වෙතත්, වික්‍රමරත්නව රු. 3,300 යේ වැටුප් තලයෙහි පිහිටුවා ඇත. එසේම, විතානගේ පත්විමේ ලිපියෙහි දිනය 1992.06.04 වුවත් 1996.12.31 වැනි දින ක්‍රියාත්මක වන පරිදි ඔහුද රු. 3,300 වැටුප් තලයේ පිහිටුවා ඇත. එසේ වුවත්, අලස්ට 1996.12.31 වැනි දින ලැබුනේද රු. 2,970 ක වැටුපක්ය.

මේ අනුව, පත්විමේ ලිපිවල යොදා ඇති දිනයන් දෙස බලන විට අදාළ සේවකයන් රු. 3,300 වැටුප් තලයෙහි පිහිටුවා ඇත්තේ ඔවුන් පත්කළ දිනය ගැන සලකා බලා නොවන බව අධිකරණයට ඉතාමත් පැහැදිලි වේ.

ඉල්ලුම්කරුගේ ආයාචනය වනුයේ, වැටුප්වල මේ විෂමතාව ඉවත් කර ඔහුට ද රු. 3,300 වැටුප් තලය දෙන ලෙසය.

මේ විෂමතාව පිළිබඳව කම්කරු කොමසාරිස්තුමා නියෝගයක් දුන් බව ඉල්ලුම්කරු ප්‍රකාශ කරමින්, A10 ලෙස එකී ලිපිය ලකුණු කරයි.

ඒ ලිපිය ලකුණු කිරීම ගැන වගඋත්තරකරුගේ නීතිඥවරයා විරෝධයක් දැක්වීය.

එසේ වුවද, මේ සම්බන්ධයෙන් වන සියලුම කරුණු සැලකිල්ලට ගෙන අධිකරණය විසින් එය ලකුණු කිරීමට අවසර දෙනු ලැබීය.

තවද, 1997 වැටුප් පරිවර්තනය කිරීම, වැටුප් විෂමතා කමිටු නිර්දේශ ක්‍රියාත්මක කිරීම නමින් හඳුන්වාදෙන එකී චක්‍රලේඛය A12 වශයෙන් ලකුණු කර ඉදිරිපත් කරයි. ඒ අනුව, 1998.01.01 වැනිදින සේවකයාට රු. 5,420 ලැබිය යුතු බව ඉල්ලුම්කරු පැවසීය.

මේ කියන ලද රු. 5,420, 1998.01.01 වැනිදා සිට වික්‍රමරත්නටත් විතානගේටත් ලැබී ඇති බව පැවසූ ඉල්ලුම්කරු තමාටත් ඒ වේතනය එදින සිට ලැබිය යුතු බවට අධිකරණයේ අවධානය යොමු කරයි.

තවද A11 අනුව 2003.01.01 වන විට ඉල්ලුම්කරුගේ වේතනය රු. 5,200 ක් වූ අතර, වික්‍රමරත්නටත් විතානගේටත් රු. 6,050 ක් බැගින් වේතනයක් දුන් බව පෙන්වා දෙමින් සේවකයාටද එකී වැටුප දිය යුතු බවට අධිකරණයේ අවධානය යොමු කරවීය.

ඒ අනුව, 2003.01.01 දින සිට එකී රු. 6,050 වැටුප ඔහුට ද ලබාදෙන ලෙස ඉල්ලා සිටියේ ය. සේවකයාගෙන් හරස් ප්‍රශ්න ඇසීමට නියම ව තිබුණොත්, එසේ කිරීමට පෙර, කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරියෙකු වැදගත් අදාළ ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කිරීමට පැමිණ ඇති බැවින්, ඇයගේ සාක්ෂිය ගැනීමට අවසර ඉල්ලා සිටි බැවින් එසේ කිරීමට අවසර දෙන ලදී.

ඒ අනුව, කාර්මික සබඳතා අංශයේ කම්කරු නිලධාරී, නාලනී මංගලිකා තලගල සාක්ෂි දුන්නාය.

ඇය කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුවේ 1990 සිට අවුරුදු 15ක් පමණ සේවය කර ඇති බව පැවසුවා ය. ලිපි ගොනු අංක ටී23/68/2002 ඉදිරිපත් කරන ලෙසට කාර්මික අධිකරණයේ ලේඛකාධිකාරීගෙන් දැන්වීමක් ලද බවත් ඒ ප්‍රකාර එකී ලිපි ගොනුව අධිකරණයට ඉදිරිපත් කරන බවත් පැවසුවාය. ගොනුවේ පිට කවරයේ “ඒ. ඩී. අලස් සහ මගී ප්‍රවාහන අධිකාරිය” යනුවෙන් මාතෘකාව යොදා ඇත.

ටී 23/කො/68/2002 හා 2002.09.24 දිනැතිව සහකාර කම්කරු කොමසාරිස්තුමා, රත්මලාන ගාලු පාරේ අංක 470 හි මාර්ගස්ථ මගී ප්‍රවාහන අධිකාරියේ සභාපතිතුමා වෙත නිර්දේශයක් ඉදිරිපත් කර ඇති බව පැවසුවා ය. මේ සම්බන්ධව , 2002.09.11 වැනි දින කරන ලද සාකච්ඡාව සම්බන්ධයෙන් දෙපාර්ශවයම විසින් ඉදිරිපත් කර ඇති කරුණු අනුව, ඒ. ඩී. අලස් මහතාට වැටුප් විෂමතාවයක් සිදුවූ ඇති බව පැහැදිලි ව බැවින් ඔහුගේ වැටුප් විෂමතාවය ඉවත් කර ගැනීමට වැටුපේ පිහිටුවා හිග වැටුප් ගෙවා ගෙවා සති දෙකක් ඇතුළත තමා වෙත වාර්තා කරණ බවට නිර්දේශකර තිබෙන බව ඇය පැවසුවාය.

හරස් ප්‍රශ්න ඇසීමේදී වගඋත්තරකරු අධිකාරිය වෙනුවෙන් පෙනී සිටි උගත් නීතිඥවරයා නොයෙක් විදියේ ප්‍රශ්න අසමින්, එකී ලිපිය මාර්ගස්ථ මගී ප්‍රවාහන අධිකාරියේ බත්තරමුල්ලේ පිහිටි කාර්යාලයට නොලැබූ බවට යෝජනාවක් කළ නමුත්, මේ සාක්ෂිකාරිය ප්‍රබල ලෙසින් කියා සිටියේ , නිවැරදි ලිපිනයට ලිපිය යවා ඇති බවත්, එය බාර දීමට නොහැකිව ආපසු තම කාර්යාලයට නොලැබුණ බවත් ය.

තව දුරටත් නැවත ප්‍රශ්න ඇසීමේ දී ඇය තරයේ කියා සිටියේ A13 ලෙස ලකුණු කර ඇති ලිපියට ප්‍රතිචාර දක්වමින්, ආයතනයට වෙනුවෙන් පාලන කළමනාකරු වන පී. ඩී. ආර්. සී. විජේවර්ණසූරිය මහතා එම සාකච්ඡාවට සහභාගී වූ බවය.

දෙපාර්ශ්වය විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද කරුණු සැලකිල්ලට ගත් විට A10 හා A13 ලිපි දෙකම මාර්ගස්ථ මගී ප්‍රවාහන අධිකාරියට ලැබුණු බව නිගමනය කරමි.

මේ නඩුවේ ඉල්ලුම්කරුගෙන් හරස් ප්‍රශ්න ඇසීමේදී පිළිතුරු දෙමින් සේවකයා (අලස්) තරයේ කියා සිටියේ, තමාට A3 පත්වීමේ ලිපිය ද A6 පත්වීමේ ලිපිය වික්‍රමරත්න ට ද, A7 පත්වීමේ ලිපිය විතානගේට ද නිකුත් කළ බවයි. ඔවුන් තිදෙනාම ගම්පහ දිස්ත්‍රික්කයේ, පෞද්ගලික බස් රථ ධාවකයින්ගේ සමිතියේ මාර්ග පරීක්ෂක තනතුරු ලබා සිටි බව ද සාක්ෂිකරු පැවසී ය.

පෞද්ගලික බස් ධාවකයන්ගේ සමිතියේ සේවය කළාට සියලු දෙනා ප්‍රවාහන අධිකාරියට අන්තර්ග්‍රහණය කරන ලද්දේ ය යන ප්‍රකාශයක් ඉල්ලුම්කරු විසින් කළ විට, ඒ පිටුපස යමින් වගඋත්තරකරුගේ උගත් නීතිඥවරයා අර්ථ විරහිත, ආයාසකර ප්‍රශ්න කිහිපයක්ම ඇසීමෙන් සාක්ෂිකරු මෙන්ම අධිකරණයද නුඩුමනා අයුරින් වෙහෙසට පත් කරන ලද බව නිගමනය කරමි.

තවද, පෞද්ගලික බස් ධාවකයින්ගේ සමිතිය අහෝසි කර, බස්නාහිර පළාත් මාර්ගස්ථ මගී ප්‍රවාහන අධිකාරියට පෙර පැවැති බස් ධාවකයන්ගේ සමිතිවල සිටි සේවකයන් අන්තර්ග්‍රහණය කෙළේ යැයි පැහැදිලි ලෙස අලස් විසින් ප්‍රකාශ කළාට පසුව, මේ උගත් නීතිඥවරයා විසින් අනවශ්‍ය ලෙස ප්‍රශ්න කිරීමේ යෙදුනු බවද ඔබ නිරීක්ෂණය කෙළෙමි. 2005.06.24 වැනි දිනයේ සාක්ෂි සටහන්වල 14 වැනි පිටුවේ අවසාන උත්තරයෙන් සේවකයා ඉතාම සරලව හා පැහැදිලිව, යථා තත්ත්වය පැහැදිලි කර තිබියදී, උගත් නීතිඥවරයා අපැහැදිලි ලෙසත් සංකීර්ණ ලෙසත් සාක්ෂිකරුගෙන් දිගින් දිගටම ප්‍රශ්න ඇසීමේ නිරතවීම, තේරුමක් නැති ව්‍යායාමයක් බව පෙන්වා දෙනු කැමැත්තෙමි.

අන්තර්ග්‍රහණය කිරීමේදී, සේවකයා විසින් ඉල්ලුම් පත්‍රයක් අධිකාරියට භාර දුන්නේ දැයි යන ප්‍රශ්නයට සේවකයා පිළිතුරු දුන්නේ ඔහු අධිකාරියට බඳවා ගන්නා ලෙසට විශේෂ ඉල්ලුම් පත්‍රයක් ඉදිරිපත් නොකළ බවත් R1 ලෙස ලකුණු කර ඇති පෝරමයක් පුරවා බාරදෙන ලෙසට උපදෙස් අනුව, එකී පෝරමය පුරවා අධිකාරියට බාරදුන් බවත්ය. තව දුරටත් ඔහු කියා සිටියේ ඔහුට එකී පෝරමය දුන් දිනයේදීම එනම්, 1992.05.11 වැනි දිනයේදී එය පුරවා භාරදුන් බවය.

මේ අනුව, අධිකාරිය විසින් එකී පෝරමය සේවකයන්ට බාරදුන් දිනයට පෙර දිනයක් යොදා බාරදීමට සේවකයින්ට නොහැකි බවත්, පසු දිනයක ඒවා පුරවා බාරදීම ගැන අධිකාරිය වගකිව යුතුය. එසේ ප්‍රමාද වී භාරදීම සේවකයා පිට පැටවීම අසාධාරණ බව මම පෙන්වා දෙමි.

2005.10.26 වැනිදා හරස් ප්‍රශ්න ඇසීමේදී, එදින සාක්ෂි සටහන්වල 05 වැනි පිටුවේ පෙනෙන පරිදි, R1 ලේඛනය, එනම් ඉල්ලා සිටීමේ ආකෘති පත්‍රය මේ සේවකයාට කළමණාකාරිත්වය විසින් ලබාදී ඇත්තේ 1992.05.11 වැනිදා බවත් එදිනම එය පුරවා ඔහුගේ අත්සන යොදා එදින දාතම යොදා භාරදුන් බවත් සේවකයා පවසා ඇත.

අයදුම් පත්‍රය කළමණාකාරිත්වයට භාර දුන්නේ එම ආකෘති පත්‍රය සේවකයාට කළමණාකාරිත්වය විසින් භාරදුන් දිනයේදීම එය පුරවා එදිනම එනම් 1992.05.11 වැනිදා ම කළමණාකාරිත්වයට භාරදුන් බව සේවකයා සැම විටම ඔහුගේ සාක්ෂියේදී නිරතුරුවම පවසා ඇත.

2006.02.10 වැනි දින සාක්ෂි සටහන්වල 02 වැනි පිටුවේ පෙනෙන පරිදි නැවත ප්‍රශ්න ඇසීමේදී පවා ඔහු උත්තර දී ඇත්තේ, “අධිකාරිය විසින් මා හට දී තිබූ පෝරමයක් පුරවා දුන්නා. එය මට ලබා දුන්නේ 1992.05.11 වැනි දිනය. එම දිනය යොදා නැවත බාර දුන්නා” යනුවෙනි.

මේ කරුණු සැලකිල්ලට ගත්විට කළමණාකාරිත්වය විසින් අයදුම්පත්‍ර පෝරමය සේවකයාට භාර දෙන ලද්දේ 1992.05.11 වැනිදා බවත් එය පුරවා ආපසු භාරදෙන ලද්දේ 1992.05.11 වැනිදා බවත් මම නිගමනය කරමි. මේ ආකෘති පත්‍රය ඒ ඒ සේවකයාට භාරදුන් දිනයක් පිළිබඳව කළමණාකාරිත්වය විසින් කිසිදු සාක්ෂියක් ඉදිරිපත් කර නැත.

සේවකයා වෙනුවෙන් සාක්ෂි දීමට දැනට මාර්ගස්ථ මගී ප්‍රවාහන අධිකාරියේ මාර්ග පරීක්ෂක ඥානපාල වික්‍රමරත්න කැඳවන ලදී.

ඔහු මාර්ගස්ථ මගී ප්‍රවාහන අධිකාරියේ සේවයට බැඳුනේ 1992.05.05 දා බවත් ඊට පෙර ඔහු සේවය කළේ ගම්පහ දිස්ත්‍රික්කයේ පෞද්ගලික බස් රථ ධාවකයින්ගේ සමිතියේ මාර්ග පරීක්ෂකයෙකු ලෙස බවත් පැවසීය. බස්නාහිර පළාත් මගී ප්‍රවාහන අධිකාරිය ආරම්භ කිරීමේදී එකී සමිතිවල වැඩ කරන ලද සේවකයන් අධිකාරියට අන්තර්ග්‍රහණය කළ බැව් ද ප්‍රකාශ කර ඇත.

A6 ලෙස ලකුණු කරන ලද පිටපතෙහි මුල් ලේඛනය සාක්ෂිකරු වෙත ඉදිරිපත් කර ප්‍රශ්න කළ විට, එම මුල් ලේඛනය පරීක්ෂා කරමින් සාක්ෂිකරු මෙසේ පවසා ඇත. “1992.11.01 වෙනි දින තමයි පත්වීමේ ලිපියේ දිනය. පරීක්ෂණ නිලධාරී වශයෙන් තමයි එම පත්වීම ලබාදීලා තියෙන්නේ, 1992.05.05 වැනිදා සිට එම පත්වීම ක්‍රියාත්මක විය”.

හරස් ප්‍රශ්න ඇසීමේදී ද A6 දරණ පත්වීම් ලිපිය දුන්නේ 1992.11.01 වැනි දින බව පැවසූ ඔහු එය ක්‍රියාත්මක වූයේ 1992.05.05 දින බව පැවසීය.

මෙහිදී අධිකරණය නිරීක්ෂණය කරන්නේ පත්වීම් ලිපියේ සඳහන් දිනයට පෙර යම් දිනයක සිට එම පත්වීම ක්‍රියාත්මක වූයේ යන්න එම සේවකයාට අභිමතය පරිදි තෝරාගත නොහැකි බවය.

සේවකයා වෙනුවෙන් බස්නාහිර පළාත් මාර්ගස්ථ මගී ප්‍රවාහන අධිකාරියේ නියෝජ්‍ය සාමාන්‍යාධිකාරී (පරිපාලන) පී. එල්. බී. ආර්. සී. විජේවර්ණසූරිය කැඳවනු ලැබීය.

සාක්ෂිකරුට A8, A9, A11 සහ A16 ලේඛන පෙන්වන ලදුව, එකී ලේඛනවල පෙනෙන්නේ ඔහුගේ අත්සන් බව යැයි පිළිගත්තේය.

A11 අනුව 1992.05.12 දින සේවයට බැඳුණු ඉල්ලුම්කාර අලස්ගත් සේවක අංකය 423 ලෙසද, A11 අනුව 1992.06.04 වැනි දින සේවයට බැඳුණු විතානගේ ගේ සේවක අංකය 421 ලෙසද සටහන් වී ඇති බව ඔහු පිළිගත්තේය. ඒ අනුව, පසුව සේවයට බැඳුණු සේවකයකුට අඩු සේවා අංකයක් යොදා තිබීම සම්බන්ධයෙන් කුමක් කියන්නේ දැයි ඇසූ විට ඔහු කියා සිටියේ ඔහුගේ සේවා කාලය තුළ එය සිදුවී නොමැති බැවින් ඒ ගැන ප්‍රකාශයක් කිරීමට නොහැකි බවය. “පසුව සේවයට බැඳුණු අයට අඩු අංකයක් ලැබෙන්න ඉඩ තියෙනවාද ? යන ප්‍රශ්නයට ඔහුගේ පිළිතුර වූයේ එය සිදුවිය නොහැකි දෙයක්” යනුවෙන් ය.

මෙම සාක්ෂිකරුගෙන් හරස් ප්‍රශ්න ඇසීමේදී ඔහු කියා සිටියේ උත්තර දීමට බැඳී සිටින ආයතනයක් ඉල්ලා සිටියහොත් හෝ කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව වැනි ආයතනයක් ඉල්ලීමක් කළොත් ඔවුන් ඒ තොරතුරු දීමට බැඳී සිටිනවා. එහි දී ලිපි ශීර්ෂ භාවිතා කිරීම අවශ්‍ය යැයි කියලා මම හිතන්නේ නැහැ යනුවෙන් පිළිතුරු දී ඇත.

“මේ ආයතනයක තියෙන නීතිරීති රෙගුලාසි අනුව යම්කිසි ලිපියක් නිකුත් කරන කොට ආයතනයක් ලිපි ශීර්ෂ නිකුත් කළ යුතු යැයි මා යෝජනා කරනවා” යනුවෙන් සේවා යෝජකයාගේ උගත් නීතිඥවරයා කරන ලද යෝජනාවට “මම පිළිගන්නේ නැහැ මේ සියලුම ලිපි ලේඛන එකම ගොනුවක් යටතේ අප ඉදිරිපත් කළා. 2002.07.19 දිනැති ආචරණ ලිපිය නිකුත් කිරීම සඳහා ලිපි ශීර්ෂය භාවිතා කර තිබේ. එය ආමන්ත්‍රණය කර තිබෙන්නේ සහකාර කම්කරු කොමසාරිස් බී. එච්. නන්දසේන මහතා නමින්” ය.

අදාළ අධිකාරිය විසින් නිකුත් කරන ලද යම් යම් ලේඛන පිළිබඳව උගත් නීතිඥවරයා සාක්ෂිකරුවන්ගෙන් තදින් ඉදිරිපත් කළ තර්කයක් වූයේ, ලිපි ශීර්ෂ නොමැති වූ ලේඛන වලංගු නොවන්නේය යන ස්ථාවරය මත සිට ගෙනය. ඒ ස්ථාවරය මේ සාක්ෂිකරුගේ සාක්ෂියෙන් බිඳ වැටී තිබේ. එවන් ප්‍රශ්න ඇසීමෙන් සාක්ෂිකරුවන් අසරණ බවට පත්වී ඇති බව මෙයින් තහවුරු වේ.

ජී. ටී. එම්. විතානගේ මහතා මාර්ග පරීක්ෂකගේ විස්තර අනුව ඔහුත් බැඳී ඇත්තේ 1992.06.04 දිනයේදී යැයි මේ සාක්ෂිකරු පිළිතුරු දී ඇත.

මෙවන් සාක්ෂි නිසා උගත් නීතිඥවරයා අනික් ඇතැම් සාක්ෂිකරුවන් අසරණ බවට පත් කිරීමේ අදහසින් පදනම් විරහිත ප්‍රශ්න නගා ඇති බව මා විසින් මීට ඉහත දී පෙන්වා දී ඇත.

තවදුරටත් මේ සාක්ෂිකරු මෙසේ ද පවසා ඇත. “පාලන අධිකාරිය විසින් කුමන හෝ හේතුවක් නිසා ඔහුගේ පත්වීම පමණක් පෙරදා නම් නොකර ඇති බව පෙනේ”.

මේ අනුව ඒ. ඩී. අලස් මහතාට අසාධාරණයක් සිදුවී ඇති බව මා නිගමනය කිරීම සහේතුක වන බව මා කිය යුතුය.

මේ සාක්ෂිකරු නියෝජ්‍ය සාමාන්‍යාධිකාරී (පරිපාලන) යන ඉතා වගකිවයුතු තනතුරක් දරන බැවින් ඔහුගේ ප්‍රකාශයන් සුදුසු ලෙසින් විශ්වාස කළ යුතු යැයි මම නිගමනය කරමි.

තවද 2006.02.23 දින සාක්ෂි සටහන්වල 08 වැනි පිටුවේ දක්නට ලැබෙන 1992.06.04 දින බඳවා ගත් පුද්ගලයාට සේවා අංක 421 ලබා දීමෙන් 1992.05.12 දින බැඳුණු අලස් නැමැති අයට 423 සේවා අංකය ලබාදීමෙන් පාලන අධිකාරිය විසින් වරදක් කර ඇති බව පෙනේ යන සාක්ෂිය නිර්හිත සාක්ෂියකි.

ඒ නිසා, මේ සාක්ෂිකරුගේ සාක්ෂිය අතිශයින් විශ්වාසනීය යැයි මම නිගමනය කරමි.

“මම තමාට යෝජනා කරනවා මෙම A11 ලිපියේ සඳහන් කරුණු අසත්‍ය බව” යන වගඋත්තරකාර අධිකාරියේ උගත් නීතිඥවරයා විසින් කරන ලද යෝජනාවට මෙම සාක්ෂිකරුගේ පිළිතුරු වූයේ “මම විශ්වාසයෙන් සහ වගකීමෙන් කියනවා එහි සඳහන් කරුණු සත්‍ය බව” යනුවෙන් ය.

තවද “ලිපිය නිකුත් කිරීමට පෙර අලස් මහතාගේ, වික්‍රමරත්න මහතාගේ, විතානගේ මහතාගේ පෞද්ගලික ලිපි ගොනුව පරීක්ෂා කර බැලුවාද ? යන වගඋත්තරකාර අධිකාරියේ නීතිඥවරයා අසන ලද ප්‍රශ්නයට මෙම සාක්ෂිකරුගේ පිළිතුරු වූයේ, “පරීක්ෂාකර බැලුවා, අලස් යන අයට අසාධාරණයක් සිදුවී ඇති බව පෙනී ගිය නිසා අනෙක් අයගේද කරුණු සත්‍යත්වය කරමින් මේ වරද නිවැරදි කරන ලෙස මා විසින් 2002 වර්ෂයේ දී ඉහළ කළමනාකාරිත්වයට යෝජනා කර තිබුණා” යන්න ය.

තවද “තමාටද ස්ථිර වශයෙන් කියන්න පුළුවන් ද A11 දරන ලේඛනය අනුව ජී. ටී. එල්. විතානගේ මහතාගේ පත්වීමේ ලිපියේ දිනය 1992.06.04 කියලා” යන වගඋත්තරකාරුගේ උගත් නීතිඥවරයාගේ ප්‍රශ්නයට උත්තරය වූයේ “නියත වශයෙන්ව කිව හැක” යනුයි.

මේ සාක්ෂිකරුගේ සාක්ෂිය අතිශයින් විශ්වාසනීය යැයි මා ඉහතින් බැස ඇති මාගේ නිගමනය නිවැරදි බව ඉහත දක්වන ලද ප්‍රශ්න හා උත්තර මගින් සනාථ වන බව කිය යුතුය.

සේවකයා වෙනුවෙන් සාක්ෂි මෙහෙයවීම මෙතැනින් නිම කරන බව සේවකයාගේ නියෝජිත පියදාස මහතා දන්වා සිටී.

වගඋත්තරකාර පක්ෂයේ සාක්ෂි මෙහෙයවීම ආරම්භ කරන ලදුව ජයවිලාල් ක්‍රිෂ්ණකුමාර සේනානායක නැමැත්තා සාක්ෂියට කැඳවන ලදී.

මෙම සාක්ෂිකරු බස්නාහිර පළාත් මාර්ගස්ථ මගී ප්‍රවාහන අධිකාරියට බැඳී අවුරුදු 10 ක් වූ අතර ඔහු දැන් එහි නියෝජ්‍ය සාමාන්‍යාධිකාරී (මූල්‍ය) වන බව පැවසීය.

A6 ලේඛනය මගින් ජී. පී. ඩී. වික්‍රමරත්න මාර්ග පරීක්ෂකවරයෙකු වශයෙන් පත් කරන ලදුව පත්වීම 1992.05.05 වැනි දා ක්‍රියාත්මක වූ බවත් A7 ලිපිය මගින් ජී. ටී. එල්. විතානගේ 1992.06.04 වැනිදා අධිකාරියට පත් කරන ලද බවත් සාක්ෂිකරු පැවසීය. පත්වීමේ ලිපියේ දිනය වැරදි බවත් එය නිවැරදි කර දෙන ලෙසට විතානගේ ඉල්ලා සිටි බවත් හෙතෙම පැවසීය. පත්වීමේ ලිපිය නිකුත්කර තිබෙන්නේ 1992.11.01 වැනිදා බව ඔහු පැවසීය. ඔහුගේ ඉල්ලීම වූයේ පරීක්ෂක නිලධාරී ලෙස පත්වීමේ ලිපියේ දිනය 1992.05.05 ලෙසට නිවැරදි කරන ලෙසය. එලෙස නිවැරදි කර තිබේ.

මෙවන් දිනය නිවැරදි කිරීම සඳහා අලස් ඉල්ලා නැති බවත් එහෙයින් ඔහුගේ පත්වීමේ දිනය 1992.05.05 ලෙස නිවැරදි කර නැති බවත් පැවසීය. අලස්ගේ පත්වීමේ ලිපියෙහි 1992.05.11 වෙනිදා යෙදීමට හේතු අලස්ගේ සාක්ෂියෙහි පැහැදිලිව විස්තර කර ඇති බව අධිකරණය නිරීක්ෂණය කරයි.

හරස් ප්‍රශ්නවලට උත්තර දීමේ දී ඔහු පවසා ඇත්තේ අධිකාරියේ සේවක සේවිකාවන්ගේ පත්වීම් දීම, විනය කටයුතු ආදී දේ පිළිබඳව කටයුතු ඔහුගේ රාජකාරියට ඇතුළත් නොවන බවයි.

මීට පෙර දිනයේදී අලස් ගේ පත්වීම් දිනය හා එයට අදාළ තොරතුරු ඔහු නොදැන සිටිය බවත් ඔවුන්ගේ නීතිඥ මහතා විසින් ඔහු වෙත අදාළ ලේඛණ සපයා දුන් බවත් මේ නඩුව සම්බන්ධයෙන් කම්කරු කාර්යාලයේදී පවත්වන ලද පරීක්ෂණයට ඔහු සහභාගී වූ බවත් පැවසීය.

තවද 1992.05.05 දිනය වන විට ඔහු මාර්ගස්ථ මගී ප්‍රවාහන අධිකාරියේ සේවයෙහි නොසිටි බවත් ඔහු සාක්ෂි දුන්නේ ඔහු දන්නා විධියට බවත් පැවසීය.

විතානගේ මහතාට වඩා කලින් අලස් මහතා අධිකාරියට පත්වී ඇති බව ඔහු පිළිගත්තේය.

ඉහත දැක්වෙන පරිදි විතානගේ, වික්‍රමරත්න හා අලස් යන අයගේ බඳවා ගැනීමේ නියම තත්ත්වය පිළිබඳව ඔහුට පැහැදිලි හා පුද්ගලික දැනුම මත සාක්ෂි දීමට අසමත් වූ බව අධිකරණය නිගමනය කරයි. එම නිසා, මේ සාක්ෂිකරුගේ මේ පිළිබඳ ස්වාධීන දැනුමක් නොමැති බැවින් ඔහුගේ සාක්ෂිය බැහැර කරනු ලැබේ. ඒ ඇරත්, ඔහු විසින් දිය යුතු කරුණු ගැන ඔහුගේ නීතිඥවරයා ලේඛනාදිය සපයා සාකච්ඡා කළ බව සාක්ෂිකරු පිළිගෙන ඇති බැවින් ඔහුගේ නීතිඥවරයා මේ සාක්ෂිය පිළිබඳ මැදිහත් වී ඇති බව සනාථ වෙයි.

ඊළඟට වගඋත්තරකරු වෙනුවෙන් සාක්ෂියට කඳවා ඇත්තේ මාර්ගස්ථ මගී ප්‍රවාහන අධිකාරියේ සාමාන්‍යාධිකාරී හැරී ජයතුංග මහතාය. ඔහුගේ සාක්ෂිය අනුව, ඔහු අධිකාරියට බැදී ඇත්තේ 2000 වර්ෂයේ දීය. එම නිසා 1992 වර්ෂයේදී සිදුවූ කරුණු ගැන ඔහුට ස්වාධීන හා පෞද්ගලික දැනුමක් නොමැති බැවින් ඔහු දුන්නා වූ සාක්ෂිවල වැදගත් කමක් නොමැති බව මම නිගමනය කරමි.

මේ නඩුව, 2007.10.24 වැනිදා අවසන් විය. දෙපක්ෂයම ලිඛිත දේශනා ඉදිරිපත් කිරීමට අවසර පැතීය. එයට ඉඩ දෙමින් 2007.12.14 වැනිදා හෝ ඊට පෙර ඔවුනොවුන් විසින් ලකුණු කරන ලද ලේඛන ද සමග සිය ලිඛිත දේශන කාර්මික අධිකරණයේ ලේඛකාධිකාරීවරයාට භාර දෙන ලෙසට නියම කරන ලදී.

කෙසේ වෙතත්, මේ නඩුව අවසන් කිරීමට බොහෝ කාලයක් ගතවන ලද්දේ වගඋත්තරකරු අධිකාරිය වෙනුවෙන් පෙනී සිටි නීතිඥවරයා, නොඑකුත් කරුණු මත, දින ලබා ගැනීම නිසා බව පෙන්වා දිය යුතුය. වරක් ඒ බව පෙන්වුම් කරමින් මා නියෝගයක් කර ඇත. එය මෙසේය.

“අධිකරණය නිරීක්ෂණය කරන්නේ මෙම නඩුවට දැනට අවුරුදු 3 1/2 ගත වී ඇති බවත්ය. වගඋත්තරකරු පක්ෂයේ නොපැමිණීම නිසා, මීට පෙරද දින කිහිපයක් කල් ගොස් ඇති බවත්ය. මෙසේ නඩුවක් කල් යෑම විශේෂයෙන් සේවක පක්ෂයට අහනියක් සිදුවීම අනිවාර්යෙන්ම ඇතිවන තත්ත්වයකි.

කෙසේ වෙතත් නීතිඥවරයෙකු නොපැමිණීම නිසා සාමාන්‍යයෙන් අධිකරණයක් ගාස්තු නියම කරන්නේ නැත. එහෙත් පෞද්ගලික කාරණයක් මත නීතිඥවරයෙක් නොපැමිණීම කිසිසේත්ම සතුටට කාරණයක් නොවේ. එහෙත් දිනයක් දීම හැර වෙනත් විකල්පයක් නැති බැවින් තවත් දිනයක් දීමට සිදුව ඇත.

දැන් කම්කරු කොමසාරිස්තුමා විසින් මා වෙත පමුණුවන ලද ඉහත කී කාර්මික ආරවුලට හේතු වී පවත්නා කරුණු දක්වමින් එතුමා විසින් නියම කර ඇති කාරණා හතර ගැන මාගේ නිගමනයක් පහත පෙන්වා දෙනු කැමැත්තෙමි.

එකී කරුණු හතර වෙනුවෙන් අදාළ ඉල්ලුම්කරුට සහනයක් හිමි නොවන්නේ, ඔහු බස්නාහිර පළාත් මාර්ගස්ථ මගී ප්‍රවාහන අධිකාරියට 1992.05.05 දිනට පත්වීමක් නොලද නිසා බව වගඋත්තරකරු අධිකාරිය පවසා ඇත.

එහෙත්, අලස් මහතා ඒ ගැන කියා සිටියේ 1992.05.11 වැනිදා ඔහුට අධිකාරිය විසින් සපයන ලද ආකෘති පත්‍රය ඒ දින පුරවා එම දිනයේදීම භාර දුන් බවය. 1992.05.05 වැනි දින හෝ ඊට පෙර එවන් ආකෘති පත්‍රයක් තමාට භාර නොදුන් බව ඔහුගේ ස්ථාවරය විය. මේ අනුව බලන විට 1992.05.11 වැනිදා සේවකයාට දුන්නා වූ පෝරමය එදිනම භාරදුන් බැවින් 1992.05.05 දින අධිකාරියට භාරදීමට ආකෘති පත්‍රයක් නොතිබුණු බවය. මා මීට පෙර පවසා ඇති අන්දමට සේවකයාගේ ප්‍රමාද වීම ගැන වගකීම සේවකයා මත පැටවිය නොහැක.

එම නිසා සේවකයාගේ පත්වීම 1992.05.05 දිනයෙහි සිදුවූවා ලෙස සැළකිය යුතුය.

එලෙස බොහෝ ප්‍රමාද වී ඉල්ලුම්පත් භාරදුන් වික්‍රමරත්න සහ විතානගේ යන අයගේ පත්වීමේ දිනය 1992.05.05 ලෙස සංශෝධනය කිරීමට අධිකාරිය ක්‍රියාකල ආකාරයටම අලස්ගේ පත්වීමද 1992.05.05 ලෙස සංශෝධනය නොකළේ මන්දැයි ඇසීම සාධාරණය.

ඒ නිසා අලස්ගත් පත්වීම 1992.05.05 දින සිදුවූ ලෙස සලකා අනික් පරීක්ෂකවරුන්ට ලබාදෙන ලද සහන වරප්‍රසාද අලස්ටද දිය යුතු බව මම තීරණය කරමි.

ඒ අනුව, මගේ නිගමනය පහත දක්වමි. කම්කරු කොමසාරිස්තුමා විසින් 2003.12.31 වැනිදා ලිපියෙහි අඩංගු විනිශ්චය කිරීමට ඉදිරිපත් කල කරුණු හතර පිළිබඳ මගේ නිගමනය මෙසේ දක්වමි.

- (i) 1995 අප්‍රේල් මාසයේ සිට ලැබිය යුතු රු. 3,300 මාසික වැටුප් පරිමාණයන් වගඋත්තරකාර අධිකාරිය විසින් සේවක අලස්ට ගෙවිය යුතුය.
- (ii) රාජ්‍ය පරිපාලන 1997 අංක 2/97 දරන චක්‍රලේඛය පරිදි වැටුප් පරිවර්තනය කිරීමේදී 1996.12.31 දින වන විට ලබමින් සිටි බව සලකු රු. 4,320 ක මාසික වැටුප් පරිමාණය සේවක අලස්ට වගඋත්තරකාර අධිකාරිය විසින් ගෙවිය යුතුය.
- (iii) එම චක්‍රලේඛය පරිදි 1998.01.01 දින සිට ලැබිය යුතු රු. 5,420 මාසික වැටුප් පරිමාණය සේවක අලස්ට අධිකාරිය විසින් ගෙවිය යුතුය.
- (iv) 2003.01.01 සිට නියමිත රු. 6,050 ක වැටුප් පරිමාණය සේවක අලස්ට අධිකාරිය විසින් ගෙවිය යුතුය.

මෙලෙස ගෙවීම, මාර්ගස්ථ මගී ප්‍රවාහන අධිකාරියේ ජී. ඩී. ආර්. සී. විජේවර්ණසූරිය (පාලන කළමනාකරුගේ) මහතාගේ වැටුප් විෂමතා ලේඛනයෙහි (A11) දක්වා ඇති පදනම හා ගැලපෙන බව සඳහන් කළ යුතුය.

ඉහත දක්වන ලද ගෙවීම ගණනය කර මේ ප්‍රදානය ආණ්ඩුවේ ගැසට් පත්‍රයෙහි පළ කෙරෙන දිනයේ සිට මාස තුනක් ඇතුළත බස්නාහිර පළාත් මාර්ගස්ථ මගී ප්‍රවාහන අධිකාරිය විසින් ඒ. ඩී. අලස් මහතාට ගෙවිය යුතුය. එකී මුදල කොළඹ නැගෙනහිර සහකාර කම්කරු කොමසාරිස් වෙත තැන්පත් කළ යුතුය. ඊට පසුව එම මුදල සේවක ඒ. ඩී. අලස් විසින් ලබා ගැනීමට නිදහස තිබේ.

ඉහත දක්වන ලද ප්‍රදානය සාධාරණ සහ යුක්ති සහගත බව මම විශ්වාස කරමි.

කේ. ඒ. ඩී. බී. කරුණාරත්න,
(බේරුම්කරු)

කොළඹදී ය,
2008.12.03 වැනි දා,
අත්සන් තබන ලදී.

01-635